

Stiftelsesklagenemnda

Stiftelsesklagenemndas avgjørelse i sak 2020/0237

Saken gjelder Stiftelsesklagenemndas avgjørelse av klage av 4. februar 2020 fra Fet utleiestiftelse på Stiftelsestilsynets vedtak av 14. januar 2020 om avslag på søknad om opphevelse av stiftelsen og overføring av midlene til Lillestrøm kommune.

Spørsmålet i klagesaken er om vilkårene for omdanning i stiftelsesloven § 46 første ledd og kravet til omdanningsvedtakets innhold § 47 er oppfylt.

1 Stiftelsesklagenemndas kompetanse og sammensetning

Stiftelsesklagenemndas kompetanse er fastsatt i lov 15. juni 2001 nr. 59 om stiftelser (stiftelsesloven) § 7a. Etter bestemmelsen avgjør Stiftelsesklagenemnda klager på enkeltvedtak fattet av Stiftelsestilsynet i medhold av blant annet stiftelsesloven.

Stiftelsesklagenemnda har full prøvelsesadgang, jf. lov 10. februar 1967 om behandlingsmåten i forvaltningssaker (forvaltningsloven) § 34. Klagen er fremsatt i rett tid og vilkårene for å behandle klagen er til stede, jf. forvaltningsloven §§ 29 og 32.

Ved Stiftelsesklagenemndas behandling og avgjørelse av klagen deltok nemndas leder Gudmund Knudsen og medlemmene Kamilla Silseth og Henning Sollid.

2 Sakens bakgrunn i hovedtrekk

Stiftelsen Fet utleiestiftelse, org. nr. 984 989 342, ble opprettet 30. september 2002 av Fet kommune, nå Lillestrøm kommune og RoBo, nå Bori BBL. Begge oppretterne stilte til rådighet 100 000 kroner i grunnkapital, til sammen 200 000 kroner. Stiftelsens vedtektsfestede formål er *"å skaffe og forvalte boliger, servicebygg og lignende for utleie til boligsøkere som av økonomiske og evt. andre årsaker har vanskelig for å skaffe seg egnet bolig på egenhånd i det ordinære markedet."*, jf. vedtektene § 1. Videre heter det i formålsbestemmelsen at driften er basert på selvkostprinsippet og at stiftelsen ikke har eget økonomisk formål. Driften skal ifølge bestemmelsen være økonomisk forsvarlig og skal sikre ivaretagelse av de verdier stiftelsen forvalter.

Stiftelsen skaffet seg ved opprettelsen 48 boliger som ble finansiert ved et lån i Husbanken på 30 millioner kroner. Per i dag opplyser stiftelsen at den har 30 boliger. Siden opprettelsen i 2002 er 18 boliger avhendet. Bakgrunnen for dette er etter det opplyste at stiftelsen ikke har lyktes med å drive etter selvkostprinsippet. Fra 2011 har stiftelsen mottatt i overkant av 400 000 kroner i årlig støtte fra Fet kommune.

Stiftelsens eiendeler er i årsregnskapet for 2018 bokført til 27 727 873 kroner. Eiendelene utgjør i det alt vesentlige varige driftsmidler, herunder eiendommer, til en bokført verdi av 21 309 613 kroner. Stiftelsens gjeld var på 27 714 559 kroner, mens bokført egenkapital var på 13 314. Stiftelsens resultat for årene 2016 til 2018 har vært 176 164 kroner (2016), 1 497 623 kroner (2017) og 459 505 kroner (2018). I 2017 hadde stiftelsen ekstra inntekter som følge av salg av en bolig. Inntekter fra salg av boliger har blitt brukt til drift av stiftelsen.

I styrets årsberetning for 2018 står følgende:

"Egenkapital er negativ som følge av at vedlikehold er kostnadsført på gjennomføringstidspunktet, og finansiert med opptak av lån. Stiftelsens boliger er oppført til kostpris og som følge av dette inneholder regnskapet merverdier.

De siste årene er det gjennomført salg av leiligheter som har tilført likviditet og som har finansiert driften. Som sikkerhet i forhold til kreditorene og videre drift har Fet kommune stilt garantier for leietakerne, samt stilt sikkerhet for ekstern gjeld.

Fet kommune gir p.t. et årlig tilskudd på kr 443.200,-. Det er umiddelbart ikke tilstrekkelig til å dekke årlige avdrag og kostnader. Driften går ikke rundt, uten å selge boliger for å styrke likviditeten. Stiftelsen er avhengig av større tilskudd fra Fet kommune. Så lenge tilskuddet fra kommunen ikke økes vil man måtte tære på likvidene og igjen tilføre ny likviditet ved salg av leilighet."

Styret har hatt omtrent tilsvarende uttalelse om stiftelsens økonomiske situasjon også i de foregående årene.

Stiftelsen søkte om opphevelse i søknad av 14. november 2019 og at stiftelsens eiendeler og gjeld blir overført til Lillestrøm kommune. Stiftelsestilsynet avslo søknaden i vedtak av 14. januar 2020 (heretter vedtaket). Klagefristen ble forlenget og vedtaket ble påklaget 4. februar 2020.

Stiftelsesklagenemndas avgjørelse bygger på de saksdokumenter som nemnda har mottatt innen behandling av klagen.

Saken ble behandlet i videomøte den 27. april 2020.

3 Stiftelsestilsynets vedtak

Vedtaket av 14. januar 2020 lyder:

"Vi avslår søknaden om opphevelse av FET UTLEIESTIFTELSE, org.nr.984 989 342."

Stiftelsestilsynets avslag er begrunnet med at omdanning i form av oppheving «går lenger enn nødvendig, og at søknaden blir å avslå».

Stiftelsestilsynet redegjør innledningsvis for søkers begrunnelse for opphevelse av stiftelsen, samt viser til at oppretterne tiltrer søknaden.

Stiftelsestilsynet bemerker innledningsvis at stiftelsesformen i større grad enn andre organisasjonsformer sikrer at en formuesverdi disponeres i tråd med et bestemt og varig formål. Derfor er vilkårene for omdanning av stiftelser strenge. For at stiftelsesgrunnlaget og vedtektene skal kunne endres, må det foreligge nærmere kvalifiserte omstendigheter. Omdanning til opphør, slik stiftelsen har søkt om, vil alltid måtte vurderes etter de strengere reglene i § 46 første ledd. Stiftelsesloven § 47 inneholder ytterligere vilkår for opphevelse.

I den konkrete vurderingen skriver Stiftelsestilsynet følgende:

"Stiftelsestilsynet vil først vurdere vedtektsendring, deretter annen form for omdanning enn oppheving, som er et irreversibelt tiltak.

Stiftelsestilsynet legger til grunn søkers vurdering og dokumentasjon for at eksisterende driftskonsept er utfordrende. Rammene som eksisterende vedtekter setter gir vansker for bærekraftig drift, slik at stiftelsen både kan tilby betingelser for målgruppen som vedtektene skisserer, og samtidig at boligmassen kan ivaretas i et lengre tidsperspektiv. Ved at aktiva må løpende avhendes for å skape likviditet for drift, vil stiftelsen innen et overskuelig tidsrom stå uten aktiva.

Stiftelsestilsynet for øvrig kan vanskelig se at endring ved overføring av aktiva og drift til nye Lillestrøm kommune i seg selv vil skape forutsetninger for å realisere formålet, uten at endring i rammebetingelser foretas. Anførsel om at overføring til Lillestrøm kommune er hensiktsmessig anses ikke som tungtveiende nok, eller heller anførsel om uheldig driftsmodell.

Det er da styret i sin stiftelsens rett og plikt å vurdere endringer som setter stiftelsen i stand til å oppnå formålet. I dette ligger det vurdering av stiftelsens formål, og virkemidlene og for premissene for å oppnå formålet.

En annen form for omdanning er sammenslåing med stiftelse(r) med vesentlig likeartet formål. Ut fra oppretters subsidiære uttalelse om sammenslåing legges det til grunn at dette kan skape grunnlag for bedre formålsrealisering.

Stiftelsestilsynets vurdering er endringene (i form av oppheving) går lenger enn nødvendig, og at søknaden blir å avslå.

Styret oppfordres til å vurdere vedtektsendring, og i den grad dette ikke anses som tilstrekkelig, å vurdere sammenslåing med stiftelse(r) med vesentlig likeartet formål.

Oppretters uttalelse tiltrer søknaden om oppheving. Vi kan dog ikke vektlegge uttalelsen, siden vilkårene for opphevelse av stiftelsen ikke er oppfylt."

4 Klagers anførsler

Klagers anførsler kan oppsummeres slik:

Stiftelsen har aldri vært drevet økonomisk forsvarlig. Det vises til at det har vært nødvendig å avhende 18 av 48 boliger for å ha midler til videre drift i perioden 2002 til 2019. Stiftelsen har likevel gått med underskudd hvert år, og det har derfor vært nødvendig med et årlig kommunalt tilskudd på om lag en halv million kroner. Det betyr at oppretter har subsidiert driften hvert år, til tross for at 18 boliger er avhendet siden opprettelsen.

Fet utleiestiftelse og Fet Boligstiftelse ble i sin tid opprettet for å utnytte statlige støtteordninger, noe som ikke hadde vært mulig om driften hadde skjedd i kommunal regi.

Etter kommunesammenslåing hvor Fet, Sørum og Skedsmo kommune ble slått sammen med Lillestrøm kommune, er det åpenbart at utleie av boliger til mennesker med behov for dette i kommunen vil kunne ivaretas på en mye bedre måte i regi av Lillestrøm kommunes boligavdeling. Lillestrøm kommune forvalter per i dag om lag 1000 utleieboliger, og håndterer alle tjenester knyttet til utleievirksomheten i kommunal regi. Det betyr at dersom stiftelsens boliger overføres til Lillestrøm kommune, så vil underskuddet stiftelsen har dekket inn utelukkende ved at det ikke lenger er behov for å kjøpe eksterne tjenester som regnskap, revisjon osv. En slik løsning vil medføre vesentlig bedre rammebetingelser for beboerne i de 30 boligene stiftelsen forvalter.

Med hensyn til Stiftelsestilsynets antydning om at en sammenslåing med Fet Boligstiftelse, som forvalter 10 utleieboliger til ungdom vil kunne bli akseptert, bemerker Fet utleiestiftelse at Fet Boligstiftelse hele tiden har vært svært negative til en slik sammenslåing av stiftelsene. Dette er derfor ikke en aktuell løsning.

5 Stiftelsestilsynets innstilling i klagesaken

Stiftelsestilsynet har ikke funnet grunn til å omgjøre vedtaket. Ved brev av 6. mars 2020 har Stiftelsestilsynet oversendt klagen til Stiftelsesklagenemnda til avgjørelse.

Stiftelsestilsynet viser til at de oppfordret stiftelsen til å vurdere mindre inngripende løsninger, slik som endring av vedtekter, og dersom dette ikke ble vurdert som tilstrekkelig, å vurdere sammenslåing med stiftelser med vesentlig likeartet formål. Ut fra oppretters subsidiære uttalelse om sammenslåing og implisitt justerte vedtekter, legges det til grunn at dette kan skape grunnlag for bedre formålsrealisering. Tilsynet kommenterer videre at en ikke kan se at stiftelsen har drøftet spørsmålet om endring av vedtektene kan bidra til bærekraftige rammebetingelser, eller sannsynliggjort hvordan en overføring av boligmassen til Lillestrøm kommune kan medføre bedre rammebetingelser.

Det vises så til at stiftelsen ikke har kommentert hvordan denne stiller seg til sammenslåing, kun at den andre boligstiftelsen er negativ.

Stiftelsestilsynet vurderer deretter kort de fire alternative vilkårene i stiftelsesloven § 46 første ledd. Tilsynet konkluderer så med at søknaden om oppheving primært går lenger enn nødvendig, og subsidiært at en ikke kan se at begrunnelsen for opphevelsen oppfyller vilkårene i stiftelsesloven § 46 første ledd bokstav a til d. Det bemerkes avslutningsvis at en utdeling til Lillestrøm kommune utløser problemstillinger i forhold til stiftelsesloven § 19 som setter forbud mot utdeling til oppretteren.

6 Stiftelsesklagenemndas syn på saken

Styret i stiftelsen har søkt Stiftelsestilsynet om å oppheve stiftelsen og at stiftelsens eiendeler og gjeld overføres til Lillestrøm kommune.

Stiftelsesklagenemnda vil innledningsvis peke på at Fet utleiestiftelse er en reell stiftelse som er underlagt reglene i stiftelsesloven, jf. i denne sammenheng vedtektene § 14 andre avsnitt. Stiftelsesloven har ikke særregler om boligstiftelser, heller ikke om såkalte kommunale boligstiftelser. Dette betyr at søknaden om opphevelse av stiftelsen og overføringen av gjenværende midler til kommunen må vurderes med grunnlag i de alminnelige reglene i stiftelsesloven om omdanning av stiftelser.

Opphevelse av en stiftelse er en omdanning som reguleres av reglene om omdanning i stiftelsesloven kapittel 6. Dette betyr at søknaden om opphevelse av stiftelsen bare kan etterkommes om vilkårene for omdanning i stiftelsesloven § 46 er oppfylt. Oppheving av en stiftelse er en formålsendring. Dette betyr at det er første ledd i stiftelsesloven § 46 som gjelder. Minst ett av vilkårene for omdanning i stiftelsesloven § 46 første ledd må være oppfylt. Men selv om så skulle være tilfelle, må vedtaket om omdanning være i samsvar med stiftelsesloven § 47 som stiller nærmere krav til innholdet av omdanningsvedtaket. Et grunnleggende prinsipp er her at omdanningsvedtaket ikke skal gå lenger enn omdanningsgrunnen tilsier. Av særlig betydning i saken her er loven § 47 andre ledd som setter rammer for bruken av stiftelsens gjenværende midler ved opphevelse av en stiftelse.

Nemnda gjengir for oversiktens skyld de nevnte bestemmelsene.

Stiftelsesloven § 46 første ledd:

«Omdanning kan foretas når en bestemmelse i vedtektene eller den rettslige disposisjonen som danner grunnlag for stiftelsen:

«a) ikke lar seg etterleve, for eksempel fordi stiftelsens kapital er utilstrekkelig til å tilgodese dens formål på en rimelig måte,

b) er åpenbart unyttig,

c) er i strid med hensikten i den disposisjonen som danner grunnlag for stiftelsen, for eksempel fordi oppretterens forutsetninger for bestemmelsen har sviktet, eller

d) er åpenbart uheldig eller åpenbart ufornuftig.»

Stiftelsesloven § 47

Når omdanningen gjelder stiftelsens formål eller en annen bestemmelse som det må antas at det ble lagt vesentlig vekt på ved opprettelsen av stiftelsen, skal omdanningen så langt som mulig tilpasses det opprinnelige formålet eller det siktemålet som det må antas at lå til grunn for bestemmelsen.

Innebærer omdanningen at stiftelsen oppheves etter § 52, skal kapitalen som er igjen etter at kreditorenes krav er dekket etter den nevnte bestemmelsen, brukes på en måte som samsvarer med stiftelsens formål eller et beslektet formål. Hvis dette ikke er mulig, skal kapitalen i stedet gå til et allmenntilleggs formål.»

Nemnda drøfter så først om det etter stiftelsesloven § 46 første ledd er grunnlag for å omdanne Fet utleiestiftelse. Det er tilstrekkelig at ett av de fire vilkårene i § 46 første ledd er oppfylt. Forutsatt at så er tilfelle, blir spørsmålet om dette gir grunnlag for å etterkomme søknaden om å oppheve stiftelsen og i denne sammenheng overføre stiftelsens eiendeler og gjeld til kommunen.

Stiftelsesklagenemnda vil innledningsvis peke på at stiftelsesloven § 46 første ledd setter ganske strenge rammer for når en stiftelse kan omdannes.

I saken her er det særlig alternativ a) som er aktuell. Bestemmelsen gir grunnlag for å omdanne en stiftelse når formålet ikke lar seg etterleve. Som eksempel på dette viser lovbestemmelsen til at stiftelsens kapital er utilstrekkelig til å tilgodese stiftelsens formål på en rimelig måte.

Spørsmålet i saken blir dermed om kapitalen i Fet utleiestiftelse er utilstrekkelig til å fremme formålet på en rimelig måte. I Norsk Lovkommentar, Knudsen, note 242 til stiftelsesloven § 46 første ledd bokstav a står det:

«Stiftelsens formål kan omdannes når dette ikke lenger lar seg etterleve. Som et eksempel på dette nevner lovbestemmelsen uttrykkelig at stiftelsens kapital er blitt utilstrekkelig til å tilgodese dens formål på en rimelig måte, se bl.a. STKN-2016-3456 som gjelder omdanning av boligstiftelse til en pengeutdelende stiftelse. Et typetilfelle for utdelingsstiftelser er at kapitalen er så liten at de årlige utdelingene på grunn av lavt rentenivået blir minimale, se eksempelvis STKN-2016-594 der en søknad om omdanning ble etterkommet og STKN-2017-15 der søknaden ble avslått. Andre typer tilfeller kan være at stiftelsens formål er blitt ulovlig eller skadelig, at formålet er oppfylt, at det behovet stiftelsen skal dekke er falt bort, eller

fordi det ikke er mulig å gjennomføre stiftelsens formål av grunner som stiftelsen ikke selv har herredømme over."

Det er ikke bare størrelsen på kapitalen som er avgjørende. Om dette heter det om stiftelsesloven § 46 første ledd bokstav a i NOU 2016: 21 Stiftelsesloven punkt 16.2.3 (side 74):

"Selv om det ofte henvises til kapitalens størrelse som kriterium, vil det underliggende hensynet alltid være om stiftelsen ut fra sine samlede økonomiske ressurser er i stand til å realisere formålet i tilstrekkelig grad. I en pengeutdelende stiftelse basert på avkastning er det naturlig å vurdere om en rask avvikling gir større verdier til formålet enn en usikker fremtidig avkastning som først må dekke løpende administrasjons- og revisjonskostnader før det kan deles ut til formålet." (vår understrekning.)

Det vises også til Knudsen/Woxholth: Stiftelsesloven med kommentarer, side 208 der det som et eksempel på omdanning etter stiftelsesloven § 46 første ledd a) nevnes:

«Det kan videre nevnes at formålet er knyttet til en bygning eller en fast eiendom som stiftelsen ikke (lenger) har midler til å vedlikeholde . . .»

I den samme boken forutsettes det at også bortfall av offentlig støtte som driften av en stiftelse er basert på kan være et forhold som gir grunnlag for omdanning:

«Likeledes kan det tenkes at en stiftelse har basert driften på offentlig støtte som bortfaller, med den følge at stiftelsen ikke på egen hånd makter å realisere formålet.»

Et sentralt spørsmål er etter dette om Fet utleiestiftelse har tilstrekkelige midler til å gjennomføre formålet som er å leie ut boliger til søkere som har vanskelig for å skaffe seg egnet bolig på egenhånd i det ordinære boligmarkedet. Formålsbestemmelsen forutsetter at leien er lavere enn markedsleie. Samtidig skal driften være basert på selvkost og være økonomisk forsvarlig.

Dette er en vurdering som ikke bare kan baseres på de gitte regnskapstallene og de gitte opplysningene om mulig bortfall av offentlig støtte, men på stiftelsens samlede økonomiske ressurser.

Ifølge regnskapet for 2018 har Fet utleiestiftelse en bokført egenkapital på 13 314 kroner. Imidlertid må man ved vurderingen av kapitalens størrelse legge til grunn den virkelige egenkapitalen. Fra årene 2010 til 2017 ble det solgt 3 boliger. Regnskapene for disse årene viser en gevinst på godt over 1 million pr. solgte bolig. Legger vi til grunn at Fet utleiestiftelse eier 30 boliger er det her betydelige merverdier som ikke kommer frem i regnskapet. Nemnda er enig i det som er gjengitt fra styrets årsberetning for 2018 om at markedsverdien av stiftelsens boliger er høyere enn det som er bokført.

Den likviditetsmessige situasjonen for Fet utleiestiftelse fremstår også meget fordelaktig. I regnskapet for 2018 er omløpsmidlene 10 ganger større en kortsiktig gjeld. Det normale forholdstallet er 1. Den tilgjengelige arbeidskapitalen er ca. 2,3 ganger større enn de totale husleieinntektene for 2018. Stiftelsesklagenemnda legger etter dette til grunn at den finansielle situasjonen for Fet utleiestiftelse er meget god både med hensyn til egenkapital og likviditet.

Stiftelsesklagenemnda går så over til å vurdere Fet utleiestiftelses driftsmessige stilling. Her legges regnskapene for årene 2009 til og med 2018 til grunn. Det følger av regnskapet for 2018 at Fet utleiestiftelse dette året nådde målet om selvkost. Korrigert for kommunens innskudd på kr 443 000 ble det et overskudd kr 16 305. At driften over årene har hatt en positiv resultatmessig trend fremkommer klart av regnskapene. De to største utgiftspostene er og har vært kostnader til borettslaget (?) og finanskostnader. I 2009 utgjorde kostnadene til boligbyggelaget 46 % av netto husleieinntekter, i 2018 utgjorde de 38 %. Finanskostnadene utgjorde i 2009 63 % av netto husleieinntektene, i 2018 utgjorde de 24 %. Selv om finanskostnadene for 2009 fremstår som unormalt høye, her kan nevnes at de i 2010 utgjorde mere normalt 35 % av netto husleieinntekter, legger Stiftelsesklagenemnda til grunn at det ikke kan være tvilsomt at de også i fremtiden vil være tilsvarende lave. Både rentesituasjonen og reduksjon i hovedstolen som følge av avdrag tilsier en slik utvikling. Når det gjelder utgiftene til boligbyggelaget har ikke Stiftelsesklagenemnda et konkret grunnlag å bygge på da det mangler note i regnskapet for å forklare innholdet i stiftelsens største utgiftspost. Imidlertid taler utviklingen av kostnadsnivået over tid for seg selv. Kostnadene er over tid blitt redusert, og resultatene av denne grunn er blitt forbedret.

Behovet for å selge boliger er over tid blitt redusert, fra 2010 til 2018 er det blitt solgt 3 boliger, de resterende 15 er da blitt solgt før 2010. Stiftelsesklagenemnda kan vanskelig se at det skulle være behov for i fremtiden å selge boliger for å finansiere den fremtidige driften. Både stiftelsens likvide situasjon og kostnadsutviklingen tilsier dette.

I klagen heter det at det ikke er aktuelt for Lillestrøm kommune å subsidiere driften av stiftelsen. Om kommunen vil fortsette å gi tilskudd til stiftelsen får kommunen til enhver tid vurdere selv. Slik den likviditetsmessige situasjonen fremstår for Fet utleiestiftelse i regnskapet for 2018 bærer det bud om at stiftelsen burde ha de nødvendige likvider for å stå på egne bein.

Stiftelsesklagenemnda har etter dette kommet til at vilkåret for omdanning etter stiftelsesloven § 46 første ledd a) ikke er oppfylt.

Når det gjelder de øvrige alternative vilkårene for omdanning i stiftelsesloven § 46 første ledd vil nemnda kort bemerke at det er åpenbart at verken første ledd b) eller c) kommer til anvendelse i denne saken. Det kan derimot spørres om alternativ d) kan anvendes. Bestemmelsen gir hjemmel for omdanning når formålet er *«åpenbart uheldig eller åpenbart ufornuftig»*. Nemnda mener imidlertid at heller ikke denne bestemmelsen gir hjemmel for omdanning i saken her. Bestemmelsen oppstiller et strengt kvalifikasjonskrav for omdanning ettersom det er et vilkår at formålet som sådan er åpenbart uheldig eller ufornuftig. I klagen gjør stiftelsen bl.a. gjeldende at en *"overføring av aktiva og drift til Lillestrøm kommune uten tvil vil medføre åpenbart bedre rammebetingelser med hensyn til forvaltningen av boligene, og for de berørte beboere"*. Til det vil nemnda bemerke at selv om så skulle være tilfelle, er det ikke dermed sagt at stiftelsens formål, som er å leie ut boliger til *«boligsøkere som av økonomiske og evt. andre årsaker har vanskelig for å skaffe seg egnet bolig på egenhånd i det ordinære markedet»* er *«åpenbart uheldig eller åpenbart ufornuftig»*.

Stiftelsesklagenemndas konklusjon er etter dette at ingen av vilkårene for omdanning i stiftelsesloven § 46 første ledd er oppfylt. Klagen fra Fet utleiestiftelse kan derfor ikke etterkommes.

Det er etter denne konklusjonen ikke nødvendig for nemnda å gå inn på spørsmålet om overføring av stiftelsens eiendeler mv. til Lillestrøm kommune. Dette er en problemstilling som har som forutsetning at det er hjemmel for omdanning etter stiftelsesloven § 46 første ledd, noe det altså i saken her ikke er. Nemnda vil likevel knytte noen bemerkninger til spørsmålet om overføring av stiftelsens midler mv. til kommunen.

Etter stiftelsesloven § 47 andre ledd er det ved oppheving av en stiftelse et vilkår at stiftelsens midler brukes på en måte som samsvarer med stiftelsens formål eller et beslektet formål. Dette er et vilkår som blir utfordret når det i søknaden søkes om overføring av stiftelsens eiendeler mv. til kommunen. Dette er i liten grad problematisert i søknaden. Overføring av stiftelsens eiendeler til kommunen ville dessuten vært problematisk i forhold til prinsippet i stiftelsesloven § 19 andre ledd om forbud mot utdelinger til oppretteren.

7 Vedtak

Stiftelsesklagenemnda fatter etter dette følgende vedtak:

Stiftelsestilsynets vedtak opprettholdes.

Vedtaket er endelig og kan ikke påklages, jf. forvaltningsloven § 28 tredje ledd.

Vedtaket er enstemmig.

Oslo, 5. mai 2020

Gudmund Knudsen
Leder

Dokumentet er godkjent elektronisk